

Ο Πίου υπάρχει

Σε μία εβδομάδα κλείνουμε 1 μήνα από τις εκλογές της 17^{ης} του Ιουνίου, που ανέδειξε πρώτη τη Ν.Δ. Από τότε μέχρι σήμερα ζούμε καθημερινά παραιτήσεις, αναθεωρήσεις, οπισθοχωρήσεις, πισωγυρίσματα και προσφάτως διαγωνισμούς ποίησης. Ίσως δεν έχουμε καταλάβει που βρισκόμαστε.

Το σημείο μηδέν βρίσκεται μπροστά μας. Στα τέλη Σεπτεμβρίου η Ελλάδα θα βιώσει το βάθος και το εύρος των συμπληρωματικών μέτρων 3,1 δις Ευρώ που έχει υπογράψει το Μάρτιο του 2012 η κυβέρνηση Παπαδήμου και το βάθεμα της κρίσης μέσω της ύφεσης της οικονομίας, που φτάνει πλέον σε τριμηνιαία βάση στο αστρονομικό 10% του ΑΕΠ. Η κυβέρνηση Σαμαρά έχει άλλους 2 μήνες να αλλάξει κάτι, μέχρι να συντονιστεί η οργή του κόσμου, η εξαθλίωση της μέσης αστικής τάξης και ένα μικρό λάθος που μπορεί να φέρει η Ιστορία και να γίνουν σκόνη όλα τα σχέδια αυτών που κυβερνούν μέσα και έξω από την Ελλάδα.

2 μήνες λοιπόν. Τρέξτε. Πήρατε εντολή από τις 17 Ιουνίου και μέχρι τώρα είστε κάτω από τη βάση. Και αυτό δεν το λέω εγώ. Φαίνεται από τις παραιτήσεις υπουργών, τη μη συνεννόηση μεταξύ των κομμάτων που στηρίζουν την κυβέρνηση και κυρίως την ίδια «σκληρή» στάση της Τρόικας που δεν έχει πάρει εντολή αλλαγής συμπεριφοράς. Η κυβέρνηση πρέπει να τρέξει. Να δείξει ότι έχει σχέδιο. Σχέδιο για την εσωτερική πολιτική και την εξωτερική πολιτική.

Πάμε στην εσωτερική πολιτική. Ποιες ανακοινώσεις και υλοποιήσεις πολιτικών έχουμε για να αναστρέψουν την εξαθλιωμένη κατάσταση των πολιτών; Θα ανακοινωθούν και κυρίως θα υλοποιηθούν έγκαιρα; Μέχρι τώρα τι βλέπουμε; Ισχύουν όλα τα μέτρα για τα οποία ο λαός ψήφισε να μην παρθούν. Ναι, η οικονομία είναι χάλια γι' αυτό το γενικό αίτημα είναι να υλοποιηθεί η αλλαγή της φορολογίας και το μάζεμα φόρων από τα μεγάλα εισοδήματα. Έκπληκτοι ακούμε ότι στο φορολογικό νομοσχέδιο του Φθινοπώρου-άρα θα ισχύει από την επόμενη χρονιά- θα φτιαχτεί ένα νέο σχέδιο φορολογίας. Δεν υπάρχει χρόνος.

Μετά ακούμε ότι θα ισχύουν όλα τα χαράτσια, οι νέοι φόροι και τα μέτρα των προηγούμενων κυβερνήσεων. Μα γι' αυτό έπεσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Επειδή έπαιρναν τέτοια μέτρα. Ενώ η φορολογία αυξάνει οι δουλειές μειώνονται. Και ξαφνικά η κυβέρνηση ανακαλύπτει τις Ιδιωτικοποιήσεις. Πιστεύει ότι θα αλλάξει το κλίμα εσωτερικά και κυρίως εξωτερικά αν πουληθούν μερικές Κρατικές εταιρίες και μερικά ποσοστά αποκρατικοποιημένων Ανώνυμων Εταιριών. Μα τέτοια κίνηση αν δεν είναι οργανωμένη και στοχευμένη, θα δώσει το έναυσμα για ταραχές και απεργίες. Πώς θα ιδιωτικοποιηθούν μεγάλες εταιρίες, όταν τουλάχιστον δεν γνωρίζουν οι εργαζόμενοι το μέλλον τους;

Στην εξωτερική πολιτική φαίνεται ότι η κυβέρνηση παίζει το κόλπο του Chicken game. Αυτό το παίγνιο είναι όρος διαπραγμάτευσης που σημαίνει ότι η τακτική μας είναι «να φωνάζουμε δυνατά, αλλά να στρίβουμε το τιμόνι πρώτοι όταν έρχεται η σύγκρουση». Δυστυχώς ο υπουργός Οικονομικών διέψευσε κάθε όνειρο. Πρώτα στόχοι, μετά αλλαγή μνημονίου.

Γιατί τα γράφω όλα τα παραπάνω; Γιατί σε τέτοιο ματς, δεν πιάς με «μαύρα πιστόλια» ούτε με μέτριους παίκτες. Πρέπει να «ρίξεις» όλους τους παικταράδες σου και να δείξεις το καλύτερό σου πρόσωπο σε όλα τα επίπεδα. Να δείξεις ότι αλλάζει τουλάχιστον η καθημερινή αντίληψη της Κρατικής λειτουργίας «ότι ασχολείται με τα καθημερινά προβλήματα του Έλληνα πολίτη». Θέματα όπως απονομή συντάξεων, νοσηλευτικές υπηρεσίες, οργάνωση των εκπαιδευτικών θεμάτων όπως την διανομή βιβλίων, τη δημιουργία νέου τύπου συμπεριφοράς στις εφορίες, στα Νοσοκομεία, η

εφαρμογή ηλεκτρονικής διακυβέρνησης γρήγορα και άμεσα, είναι μερικά σημεία ενός «έξυπνου Κράτους». Δυστυχώς ούτε αυτό το ελάχιστο βλέπουμε.

Οι εξαρτήσεις των Κομμάτων είναι πολύ ισχυρές. Δεν ψηφίσαμε δυστυχώς αλλαγή πολιτικής ούτε αλλαγή προσώπων. Και ακόμα χειρότερα το πρόβλημα δεν το έχει η Ν.Δ. άλλωστε είναι η συντηρητική παράταξη στην Ελλάδα. Το πρόβλημα είναι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη Δημοκρατική Αριστερά. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οδεύει στη διάλυσή του. Έχει αποκοπεί απ' όλα τα στρώματα της κοινωνίας, έχει φιλελεύθερες αρχές και όχι σοσιαλιστικές και ο κ. Βενιζέλος δεσμεύεται από τη θητεία του ως υπουργός Οικονομικών στην «τρομερή» κυβέρνηση Παπανδρέου. Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτή τη στιγμή υπάρχουν 3 κόμματα. Οι Μεταρρυθμιστές, οι Παπανδρεϊκοί και οι ιδεολόγοι ΠΑΣΟΚ που πιστεύουν ότι προδίδουν τα όνειρα του Ιδρυτή. Η Δημοκρατική Αριστερά έχει θέσει κόκκινες γραμμές για «σταδιακή απαγκίστρωση από το μνημόνιο» και «έλεγχο των προσώπων στον κρατικό μηχανισμό». Όσον αφορά το πρώτο δεν υπάρχει χρονοδιάγραμμα και όσον αφορά το δεύτερο δεν υπάρχει δυνατότητα παρέμβασης στις επιλογές των υπουργών της Ν.Δ. Ο χώρος της Κεντροαριστεράς, της σοσιαλδημοκρατίας, του Δημοκρατικού σοσιαλισμού, δηλαδή ο χώρος ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ βρίσκεται σε μεγάλη πίεση.

Αν δεν αλλάξει κάτι τους επόμενους 2 μήνες η λύση είναι πάλι εκλογές. Και τότε φυσικά γνωρίζετε ότι να κληθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει. Δυστυχώς ούτε οι Αμερικάνικες εκλογές, ούτε ο Χειμώνας θα αναγκάσει ανθρώπους με αξιοπρέπεια να συνεχίζουν να στηρίζουν μία ακόμα κυβέρνηση που διαλύει τη χώρα.

Άκης Χουζούρης

Ο Πίου υπάρχει

Σε μία εβδομάδα κλείνουμε 1 μήνα από τις εκλογές της 17^{ης} του Ιουνίου, που ανέδειξε πρώτη τη Ν.Δ. Από τότε μέχρι σήμερα ζούμε καθημερινά παραιτήσεις, αναθεωρήσεις, οπισθοχωρήσεις, πισωγυρίσματα και προσφάτως διαγωνισμούς ποίησης. Ίσως δεν έχουμε καταλάβει που βρισκόμαστε.

Το σημείο μηδέν βρίσκεται μπροστά μας. Στα τέλη Σεπτεμβρίου η Ελλάδα θα βιώσει το βάθος και το εύρος των συμπληρωματικών μέτρων 3,1 δις Ευρώ που έχει υπογράψει το Μάρτιο του 2012 η κυβέρνηση Παπαδήμου και το βάθεμα της κρίσης μέσω της ύφεσης της οικονομίας, που φτάνει πλέον σε τριμηνιαία βάση στο αστρονομικό 10% του ΑΕΠ. Η κυβέρνηση Σαμαρά έχει άλλους 2 μήνες να αλλάξει κάτι, μέχρι να συντονιστεί η οργή του κόσμου, η εξαθλίωση της μέσης αστικής τάξης και ένα μικρό λάθος που μπορεί να φέρει η Ιστορία και να γίνουν σκόνη όλα τα σχέδια αυτών που κυβερνούν μέσα και έξω από την Ελλάδα.

2 μήνες λοιπόν. Τρέξτε. Πήρατε εντολή από τις 17 Ιουνίου και μέχρι τώρα είστε κάτω από τη βάση. Και αυτό δεν το λέω εγώ. Φαίνεται από τις παραιτήσεις υπουργών, τη μη συνεννόηση μεταξύ των κομμάτων που στηρίζουν την κυβέρνηση και κυρίως την ίδια «σκληρή» στάση της Τρόικας που δεν έχει πάρει εντολή αλλαγής συμπεριφοράς. Η κυβέρνηση πρέπει να τρέξει. Να δείξει ότι έχει σχέδιο. Σχέδιο για την εσωτερική πολιτική και την εξωτερική πολιτική.

Πάμε στην εσωτερική πολιτική. Ποιες ανακοινώσεις και υλοποιήσεις πολιτικών έχουμε για να αναστρέψουν την εξαθλιωμένη κατάσταση των πολιτών; Θα ανακοινωθούν και κυρίως θα υλοποιηθούν έγκαιρα; Μέχρι τώρα τι βλέπουμε; Ισχύουν όλα τα μέτρα για τα οποία ο λαός ψήφισε να μην παρθούν. Ναι, η οικονομία είναι χάλια γι' αυτό το γενικό αίτημα είναι να υλοποιηθεί η αλλαγή της φορολογίας και το μάζεμα φόρων από τα μεγάλα εισοδήματα. Έκπληκτοι ακούμε ότι στο φορολογικό νομοσχέδιο του Φθινοπώρου-άρα θα ισχύει από την επόμενη χρονιά- θα φτιαχτεί ένα νέο σχέδιο φορολογίας. Δεν υπάρχει χρόνος.

Μετά ακούμε ότι θα ισχύουν όλα τα χαράτσια, οι νέοι φόροι και τα μέτρα των προηγούμενων κυβερνήσεων. Μα γι' αυτό έπεσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Επειδή έπαιρναν τέτοια μέτρα. Ενώ η φορολογία αυξάνει οι δουλειές μειώνονται. Και ξαφνικά η κυβέρνηση ανακαλύπτει τις Ιδιωτικοποιήσεις. Πιστεύει ότι θα αλλάξει το κλίμα εσωτερικά και κυρίως εξωτερικά αν πουληθούν μερικές Κρατικές εταιρίες και μερικά ποσοστά αποκρατικοποιημένων Ανώνυμων Εταιριών. Μα τέτοια κίνηση αν δεν είναι οργανωμένη και στοχευμένη, θα δώσει το έναυσμα για ταραχές και απεργίες. Πώς θα ιδιωτικοποιηθούν μεγάλες εταιρίες, όταν τουλάχιστον δεν γνωρίζουν οι εργαζόμενοι το μέλλον τους;

Στην εξωτερική πολιτική φαίνεται ότι η κυβέρνηση παίζει το κόλπο του Chicken game. Αυτό το παίγνιο είναι όρος διαπραγμάτευσης που σημαίνει ότι η τακτική μας είναι «να φωνάζουμε δυνατά, αλλά να στρίβουμε το τιμόνι πρώτοι όταν έρχεται η σύγκρουση». Δυστυχώς ο υπουργός Οικονομικών διέψευσε κάθε όνειρο. Πρώτα στόχοι, μετά αλλαγή μνημονίου.

Γιατί τα γράφω όλα τα παραπάνω; Γιατί σε τέτοιο ματς, δεν πιάς με «μαύρα πιστόλια» ούτε με μέτριους παίκτες. Πρέπει να «ρίξεις» όλους τους παικταράδες σου και να δείξεις το καλύτερό σου πρόσωπο σε όλα τα επίπεδα. Να δείξεις ότι αλλάζει τουλάχιστον η καθημερινή αντίληψη της Κρατικής λειτουργίας «ότι ασχολείται με τα καθημερινά προβλήματα του Έλληνα πολίτη». Θέματα όπως απονομή συντάξεων, νοσηλευτικές υπηρεσίες, οργάνωση των εκπαιδευτικών θεμάτων όπως την διανομή βιβλίων, τη δημιουργία νέου τύπου συμπεριφοράς στις εφορίες, στα Νοσοκομεία, η

εφαρμογή ηλεκτρονικής διακυβέρνησης γρήγορα και άμεσα, είναι μερικά σημεία ενός «έξυπνου Κράτους». Δυστυχώς ούτε αυτό το ελάχιστο βλέπουμε.

Οι εξαρτήσεις των Κομμάτων είναι πολύ ισχυρές. Δεν ψηφίσαμε δυστυχώς αλλαγή πολιτικής ούτε αλλαγή προσώπων. Και ακόμα χειρότερα το πρόβλημα δεν το έχει η Ν.Δ. άλλωστε είναι η συντηρητική παράταξη στην Ελλάδα. Το πρόβλημα είναι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη Δημοκρατική Αριστερά. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οδεύει στη διάλυσή του. Έχει αποκοπεί απ' όλα τα στρώματα της κοινωνίας, έχει φιλελεύθερες αρχές και όχι σοσιαλιστικές και ο κ. Βενιζέλος δεσμεύεται από τη θητεία του ως υπουργός Οικονομικών στην «τρομερή» κυβέρνηση Παπανδρέου. Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτή τη στιγμή υπάρχουν 3 κόμματα. Οι Μεταρρυθμιστές, οι Παπανδρεϊκοί και οι ιδεολόγοι ΠΑΣΟΚ που πιστεύουν ότι προδίδουν τα όνειρα του Ιδρυτή. Η Δημοκρατική Αριστερά έχει θέσει κόκκινες γραμμές για «σταδιακή απαγκίστρωση από το μνημόνιο» και «έλεγχο των προσώπων στον κρατικό μηχανισμό». Όσον αφορά το πρώτο δεν υπάρχει χρονοδιάγραμμα και όσον αφορά το δεύτερο δεν υπάρχει δυνατότητα παρέμβασης στις επιλογές των υπουργών της Ν.Δ. Ο χώρος της Κεντροαριστεράς, της σοσιαλδημοκρατίας, του Δημοκρατικού σοσιαλισμού, δηλαδή ο χώρος ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ βρίσκεται σε μεγάλη πίεση.

Αν δεν αλλάξει κάτι τους επόμενους 2 μήνες η λύση είναι πάλι εκλογές. Και τότε φυσικά γνωρίζετε ότι να κληθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει. Δυστυχώς ούτε οι Αμερικάνικες εκλογές, ούτε ο Χειμώνας θα αναγκάσει ανθρώπους με αξιοπρέπεια να συνεχίζουν να στηρίζουν μία ακόμα κυβέρνηση που διαλύει τη χώρα.

Άκης Χουζούρης